

La Universitat Catalana d'Estiu posa en valor la figura de Pere Casaldàliga, "defensor de l'espiritualitat en el dia a dia"

Dll, 25/08/2014 per Catalunya Religió

(David Casals -CR/Prada de Conflent) **Pere Casaldàliga**, una de les cares visibles de la Teologia de l'Alliberament i bisbe emèrit de Sao Felix do Araguaia (Brasil), és conegut, estimat i valorat al seu país natal, Catalunya. Ara, l'objectiu és "que sigui un referent per moltes més persones", ha explicat el president d'[Església Plural](#), **Joan Oñate**, en una taula rodona que s'ha fet aquest divendres en el marc de la [Universitat Catalana d'Estiu](#) a Prada de Conflent, a la Catalunya Nord.

La jornada ha posat en valor la figura de Pere Casaldàliga en la seva globalitat, no només de la seva cara més coneguda, el seu compromís social i l'aposta decidida que ha fet per l'"església dels pobres".

També és una figura amb una espiritualitat diferent, "posteclesiàstica", "transeclesial" i "femenina" en paraules del missioner claretí **Joan Soler**, un estil que segueix mantenint viu malgrat les dificultats que li comporta la malaltia del Parkinson, que té des d'aquests darrers anys.

"A Casaldàliga no li interessa el muntatge eclesiàstic. Simplement, creu que l'Església de Jesús s'ha de posar al servei del Regne", i això es tradueix en aquesta espiritualitat que transcendeix l'Església Catòlica com institució religiosa.

De fet, la seva espiritualitat no només pot ser útil pels catòlics: també pot engrescar a les esglésies orientals i protestants, fins i tot a "ateus i ortodoxos", i també als propis habitants de l'Amazones que segueixen mantenint vius els cultes indígenes.

Una altra de les seves contribucions és ua manera de fer diferent a l'hora d'organitzar l'Església. En aquest sentit, Soler diu que les persones de menys de

40 anys, que no van conèixer cap bisbe anterior a ell, no saben concebre una altra manera de funcionar que no sigui la seva: des de les bases, sense estructures ni jerarquies, amb una àmplia participació dels fidels i amb pocs capellans i religioses, comparant-ho amb altres territoris.

El compromís amb els més febles i la constant crítica al sistema capitalista i als seus abusos és una altra de les seves constants. A aquesta denuncia de "l'esclavatge" i de la defensa dels "oprimits" va acompanyada d'un altre element: una vivència de l'espiritualitat que prioritza la quotidianitat.

Per això, Soler ha descrit la seva espiritualitat com a "femenina", on està "present fins a la obsessió" la importància que tenen les persones que cuiden les altres. Per això, situa l'espiritualitat en el dia a dia: "rentar la roba, netejar els plats, la casa. Una dimensió del fet de cuidar que comença per l'espai propi" i que s'estén als altres.

Una ordenació diferent

En el col·loqui, la neboda de Casaldàliga, **Glòria**, ha fet un perfil biogràfic. Ha explicat com comença el seu compromís amb els més febles, i la seva ordenació com a bisbe ja fou tota una declaració d'intencions. "La seva mirtra fou un barret de palla i el bàcul, un rem de fusta".

"Des del primer moment va voler ser bisbe d'una altra manera", i d'aquí que ja en la seva primera carta pastoral apostés per viure en la pobresa amb radicalitat, i també en denunciar "les situacions d'esclavatge dels treballadors de les hisendes i l'extermini dels pobles indígenes".

Tan Glòria Casaldàliga com Joan Soler són membres de l'[associació Araguaia](#), dedicada des de 1999 a divulgar el pensament del bisbe emèrit Pere.

Igualtat i democràcia econòmica

En la [jornada d'Església Plural](#), titulada *Homenatge a Pere Casaldàliga. L'Església dels pobres. Un horitzó de canvi radical per a una societat convulsa*, també van intervenir el bisbe emèrit d'Ayaviri (Perú), el salesià **Joan Godayol** i la llicenciada en Filosofia i Teologia Fonamental **Roser Solé**, membre del Col·lectiu de Dones en l'Església, amb una ponència titulada 'La igualtat com a nucli revolucionari de l'Evangelí'.

El llicenciat en filosofia i ciències polítiques i exdiputat, **Antoni Comín**, va exposar com un model de "democràcia econòmica" coherent amb els valors de l'Evangelí pot ser una alternativa real al neoliberalisme.

"Si els cristians volem ser fidels a l'Evangelí, no podem acceptar que sigui el sistema econòmic definitiu", ha explicat Comín en declaracions a Catalunya Religió. Per això, creu que resignar-se al manteniment del model actual, "que genera injustícies de manera sistemàtica i inevitable, és incompatible amb el cristianisme".